

U OVOM BROJU:**NAŠ IDENTITET
U HRISTU***J. David Hoke***10 RAZLOGA***Charles T. Crabtree***PLODOVI NA
VRHU DRVETA***Warren Berkley***DRUGI ŽIVOT
PŠENIČNOG ZRNA***Mišel Koa***RAZMIŠLJANJE
O LJUBAVI***Borba za dušu***misaone refleksije****SionT InBox****Smešna strana...****SIONSKA TRUBA****Uredništvo:***Jan Vareca**Janko i Marina Bako**Branko Milijašević**Vlatko i Jelena Dir***Tekstove priložili:***Ante Miliša**Stančević Sreten**Grock*

Kada bi govorio o probuđenju, jedan propovednik znao je da kaže: "Probuđenje se rađa tek posle pola noći." Kada su ga upitali šta pod time misli, on bi objasnio:

"Verujem, da do Božijih ušiju naše molitve za probuđenjem koje mu šaljemo tokom dana ne dolaze dovoljno glasno. Ako je lep sunčan dan, kada se osećamo dobro i zadovoljno, kada nas toplina sunca uljuljkava i uspavljuje, kada više razmišljamo o onome, šta radimo ili šta ćemo raditi, negoli se zaista celim srcem molimo ne postizemo dovoljnu glasnoću. Ali kad dođe noć, hladna noć, neprijateljska noć... Kada nam se sva čula probude u očekivanju onoga šta će biti ili šta dolazi sa mrakom. Onda ćemo moliti kao nikad, moliti za svoj život i opstanak, moliti sa suzama i vapajima..."

Ovo je jedno veoma zanimljivo razmišljanje o probuđenju i može se čak njime, povući i neka paralela sa Lukom 11:9-10 i Delima 4:23-31. Istina je, kad dođe neko "mračno vreme" u naše živote, tek tada smo mnogi od nas voljni moliti se iz "petnih žila". Međutim, ne bi trebalo tako biti, naša bi molitva uvek trebalo da je vruća i ozbiljna.

Dragi naši čitaoci,

neka Gospod stavi u naša srca žarki vapaj za probuđenjem, i čvrstu rešenost da u takvoj molitvi istrajemo...

NAŠ IDENTITE U HRISTU

J. David Hoke

"Od Pavla, po volji Božijoj apostola Isusa Hrista, svetima koji su u Efesu, i vernima u Hristu Isusu: Blagodat vam i mir od Boga Oca našeg i Gospoda Isusa Hrista. Blagosloven Bog i Otac Gospoda našeg Isusa Hrista, koji nas je blagoslovio svakim blagoslovom duhovnim na nebesima kroz Hrista; kao što nas izabra kroz Njega pre postanja sveta, da budemo sveti i pravedni pred Njim u ljubavi, određivši nas napred kroz Isusa Hrista sebi na posinaštvo, po ugodnosti volje svoje, na pohvalu slavne blagodati svoje kojom nas oblagodati u Ljubaznome." (Efescima 1:1-6)

Uvek su mi bile zanimljive one nagradne igre na koje vas pozivaju pismom ili telefonskim pozivom. Nisam baš siguran da mogu poverovati da tu iko dobija ikakvu nagradu. Pisma sa ponudama uvek stignu na ličnu adresu, a u njima se tvrdi kako si ti među odabranima, da si slučajno izabran i da ako samo pošalješ pismo natrag, sa neakvim kuponom, da ćeš možda biti pobjednik. Malo sutra!

Jednako zanimljive su i njihove reklame u kojima se ove igre promoviraju. Tamo ćeš videti takozvane "stvarne ljude" kako osvajaju milione dolara. Koja nagrada! No, ja sam skeptičan. Ti ljudi mi nikad ne izgledaju tako srećni kao što bih ja bio da sam osvojio milion dolara. Odgovor verovatno leži u njihovim najčešćim primedbama - "Ne mogu verovati, da se ovo desilo meni!". Možda bismo i mi reagovali na isti način kada bismo saznali da smo odjednom nasledili čitavo bogatstvo od nekog rođaka kojeg jedva i da poznajemo.

Razlog zašto je često takav odgovor jeste u tome što smo jednostavno naviknuti da očekujemo uobičajene stvari, životnu rutinu. Zaista, život je izgleda ispunjen rutinom te nam mogućnost da nam se desi neka izuzetno dobra stvar izgleda vrlo daleko. Žalosno ali, ne samo da ne možemo verovati kad nam se nešto dobro dogodi, ne možemo verovati ni da nam se to uopšte može dogoditi.

Nažalost, ono šta je tako istinito u domenu stvarnog, vredi i za domen duhovnog. Mnogo nas ima problem sa verom u preteranu Božju dobrotu prema nama lično. Pomisao da bi nas

Bog mogao obasuti izuzetnim blagoslovima, nam je jednostavno teška za poverovati. Izgleda da smo sami sebe učvrstili u mišljenju kako smo bezvredna stvorenja. Naše je razmišljanje da jednostavno nismo dovoljno dobri, dovoljno sveti, ili dovoljno iskreni da bi nas Bog podario dobrim stvarima. Ko smo mi da se drzemo pretpostaviti Božju dobrotu? No činjenica stoji da svako od nas ima izuzetno veliko nasleđe u Hristu. U stvari, kada nam se kaže koliko je to nasleđe veliko, lako ćemo zateći sami sebe kako govorimo: "Ne mogu da verujem!". Možda nećemo moći poverovati, no to je istina.

Upravo ovo je jedna od glavnih tema knjige Efescima. Ona nam otkriva izuzetan intenzitet Božjih blagoslova u Hristu. Kaže nam ko smo i kako možemo živeti. I moćna je.

Postoji jedna zapanjujuća stvar koju ćemo otkriti proučavajući ovu knjigu, a to je da nam je naše nasleđe u Hristu dato besplatno. Ništa ne možemo uraditi kako bi ga zaradili ili zaslužili. Ne moramo raditi za njega, ili ići na bilo koje takmičenje, poput onog za koje znam.

Vlasnik gradskih novina imao je tri sina. Odlučio je da vlasništvo nad novinama ponudi sinu koji napiše najsenzacionalniju naslovnu stranicu od samo tri reči. Naslovna prvog sina je bila, "Regan postao komunist". Drugi sin je sastavio ovo: "Homeini postao hrišćanin." No, novine je nasledio treći sin kada je predana njegova naslovna. Sadržala je svega dve reči: "Pobegao Papa". Na sreću, mi svoje duhovno nasleđe ne moramo zarađivati na ovaj način. Ne moramo naporno raditi kako bi ga zaradili, niti biti pametni, niti dobri, niti zaslužni. Sve što moramo uraditi jeste - biti u Hristu.

Kako biti u Hristu upravo je i tema prva tri odjeljka u Efescima. Ako si voljan sebe otkriti svetlu Božje istine koja se ovde nalazi, bićeš u mogućnosti videti moglo dalje nego ranije.

Moja je molitva da zajedno s Pavlom, dok prolazimo knjigom Efescima, *"Da Bog... dade vam Duha premudrosti i otkrivenja da Ga poznate,... I bistre oči srca vašeg da biste mogli videti šta je nada Njegovog zvanja, i koje je bogatstvo slave nasleđstva Njegovog u svetima,*

I kakva je izobilna veličina sile Njegove na nama koji verujemo po činjenju prevelike sile Njegove." (Efescima 1:17-19)

A sad mi dopusti da ti postavim jedno važno pitanje: Znaš li ti stvarno ko si ti u Hristu? Kako vidiš sebe kao hrišćanina? Vidiš li se moćnim? Ili se vidiš slabim? Razumeš li istinsku veličinu činjenice da Sin Božji živi u tebi? Držiš li svoju glavu visoko uspravno zbog svog odnosa sa Hristom, ili ti je ponekad neprijatno? Vidiš li sebe među otpadom ili u izobilju?

Isus je rekao, "*Upoznaćete istinu i istina će vas osloboditi*". Ponekad naglašavamo činjenicu da istina ima snagu da nas oslobodi. Istina je istina verovao ti u nju ili ne. Istina je istina znao ti to ili ne znao. No dopusti da ovome pridem iz malo drukčije perspektive. Postoje trenutci u kojima nikad ne bi bili slobodni da ne "poznamo" istinu. Vidiš, ako ne poznaješ istinu onda je vrlo verovatno da je tvoja polazna tačka u svemu šta radiš - laž. Ako deluješ na temeljima neistine, onda ona za tebe postaje stvarnost. Nemoj dopustiti da budeš zaknut smatrajući se manjim od osobe kakvom te Bog vidi. Koja bi to sramota bila verovati da si puki siromah kada si u stvari princ.

U prvih šest stihova Efescima, otkrićemo najmanje tri karakteristike o tome ko si ti u Hristu.

U Hristu smo značajni

Počinjući svoje pismo crkvi, Pavle se obraća "svetima". Ovo je dobar biblijski termin koji se često koristi za sve vernike. U stvari, u nekim rukopisima, naziv "u Efesu" se ne nalazi na početku ovog pisma. Upravo zbog toga, mnogo ljudi veruje da je ovo bilo uopšteno pismo od Pavla namenjeno da cirkuliše po svim crkvama. U svakom slučaju, Hrišćani se često nazivaju svetima. Reč potiče od grčke reči *hagios*, šta doslovce znači "svet". Biti svetim, u smislu teksta Novog zaveta, znači biti "onaj koji je svet". I upravo smo mi to u Hristu.

Ne dozvoli da te zavede ideja, da je svetost nešto što može biti dodeljeno samo određenim mrtvim ljudima od strane nekog crkvenog tela. Prema Božjoj reči, svi vernici su već sveti. Iz Božje perspektive, mi smo sveti, ne zbog toga šta ljudi kažu ko smo, već zbog onoga šta je Hrist uradio za nas. Nismo sveti zahvaljujući našim delima ili pravednosti. Biblija nam kaže da je "... sva naša pravda kao nečista haljina". (Isaija 64:6). Mi smo pravedni jer je Isus umro na krstu kako bi nama dao pravednost. U drugoj Korinćanima 5:21, stoji: "*Jer Onog koji*

ne znaše greha nas radi učini grehom, da mi budemo pravda Božja u Njemu." Mi smo sada pravednost Božja u Hristu. Kakva neverovatna izjava!

Kada je Hrist umro na krstu, platio je kaznu za naše grehe. Umro je kako bi usmrtio naše staro ja. No, On nije samo umro kako bi nam oprostio, umro je kako bi nam omogućio da primimo Njegov život. Mi živimo Njegovim životom. On je u nama i mi smo u Njemu. Dakle, sada živimo u novom nivou života. Njegova pravednost je i naša pravednost. Kad Bog pogleda u nas, On nas vidi u Hristu.

Evo istine o tome ko smo mi u Hristu. U Hristu smo značajni. Moramo početi shvatati našu pravednost u Hristu. A to ćemo moći tek onda kad počnemo posmatrati sami sebe u Hristu.

Upravo ovde možemo uvideti važnost poznavanja istine. Ako ne znamo našu stvarnu poziciju u Hristu, nikad nećemo početi živeti sa te pozicije. U Kološanima 3:1-4, naša pozicija je opisana ovako, "*Ako dakle vaskrsnuste s Hristom, tražite ono što je gore gde Hristos sedi s desne strane Boga. Mislite o onome što je gore a ne što je na zemlji. Jer umreste, i vaš je život sakriven s Hristom u Bogu. A kad se javi Hristos, život vaš, onda ćete se i vi s Njime javiti u slavi.*" Posadeni smo dakle u nebeskom mestu, u Hristu. To je naša pozicija. I sveti smo zbog naše pozicije u Hristu. Značajni smo zbog naše pozicije u Hristu. To je ono što moramo početi uviđati verom. To je naše pravo ja. Rečeno je da neki ljudi ne mogu biti spašeni, jer ne žele prihvatiti svoju grešnost, kao da neki Hrišćani ne mogu hodati u pobedi, jer ne žele prihvatiti svoju svetost. U Hristu smo značajni. U Hristu smo sveti. I imaš dozvolu da živiš kao svetac.

U Hristu smo dovoljni

U stihu 3 čitamo, "*Blagosloven Bog i Otac Gospoda našeg Isusa Hrista, koji nas je blagoslovio svakim blagoslovom duhovnim na nebesima kroz Hrista*". Prema ovom stihu, Bog nam je dao puninu u Hristu. Pogledaj malo bolje u ovaj juvelir među stihovima. Ne kaže se da će nas On blagosloviti. On nas je blagoslovio. Urađeno. I sa čime nas je blagoslovio? Nije nam dao neki običan blagoslov; dao nam je duhovni blagoslov. No, pogledaj dalje. Nije nas blagoslovio samo jednim duhovnim blagoslovom; blagoslovio nas je svakim

duhovnim blagoslovom. I konačno nam se kaže da nas je blagoslovio svakim duhovnim blagoslovom na nebesima kroz Hrista. Kakvo obećanje! Stvarno, to je više od obećanja. To je trenutna stvarnost.

Opet, ako ne poznaješ ovu istinu, nećeš nikad hodati u njoj. U Hristu imamo svu puninu, jer u njemu imamo sve duhovne blagoslove. Zato moramo da naučimo oslanjati se na naše resurse u Hristu. U Hristu smo bogati. Hristova bogatstva su već položena na naš bankovni račun. Moramo samo početi sa podizanjem.

To je kao da je neko anonimno i tajno položio novac na tvoj žiro račun. Da nisi znao za taj ulog, nikad ne bi mogao podići novac. Kad si ušao u spoznaju te istine, automatski dobijaš mogućnost pristupa tim sredstvima. To je upravo ono šta nam Božja reč kaže. Možeš izabrati ne verovati joj i živeti u duhovnom siromaštvu. Ili možeš izabrati da podižeš svoja sredstva u Hristu. Napiši ček na ovaj račun. Vidi hoće li proći. Neće biti odbijen.

Ponekad jednostavno možemo osetiti, kako nam nedostaje nešto neophodno za izvršavanje nama upućenog Božijeg poziva. Kroz celo Sveto pismo Bog nas poziva gore. Postoji uzvišeni poziv za vernika. Puno je toga što nam Gospod zapoveda da uradimo. No, Hristove zapovesti nisu teret. Rečeno je da svaka Božja zapovest nije zahtev za tebe, već zahtev za Boga koji ti je dao tu zapovest. Drugim rečima, Bog nikad neće zatražiti nešto od tebe, bez da ti je unapred dao snagu da to uradiš. U Hristu si već dovoljan za sve. On te poziva da to uradiš. Počni život u toj spoznaji.

U Hristu smo sigurni

U stihu 4 nam se kaže da nas je Bog izabrao u Hristu. U stihu 5, da smo predodređeni za posinaštvo kroz Hrista. A u stihu 6 nam se kaže da nas je Bog besplatno obdario svojim blagodatima u Ljubaznome. U nekim prevodima se kaže da smo prihvaćeni u Ljubaznome. Suština je u tome da smo mi Njegovi. Mi smo u Isusu. I zato smo sigurni. Naša sigurnost počiva na našem odnosu.

Božja je volja bila da nas izabere. Pozvao nas je kako bi nas usvojio kao svoje sinove i kćeri. Kazano nam je da je to Njegova volja. Drugim rečima, Bog nam je dao nezasluženo. Besplatno nam je podario svoju milost i učinio

nas delom svoje porodice. Nije čudo da je Jovan mogao reći, *"Vidite kakvu nam je ljubav dao Otac, da se deca Božija nazovemo i budemo; zato svet ne poznaje nas, jer Njega ne pozna."* (1 Jovan 3:1).

Bog me voli. On me je prihvatio. Isto važi i za tebe. Ne postoji ništa što bi ti mogao uraditi da bi te Bog više voleo. Takođe, ništa ne možeš uraditi kao bi te Bog voleo manje. Bog te ne menja zato da bi te voleo; On te voli zato da bi te menjao. Predaj se toj ljubavi. Uživaj u njoj. Odmori se u svom odnosu sa Hristom. U Hristu si siguran. U Hristu si prihvaćen.

Kako moćan odlomak! U Hristu si značajan. U Hristu si dovoljan. U Hristu si siguran. Možeš to reći i na drugi način. U Hristu si pravedan. U Hristu si bogat. U Hristu si primljen. Ti si svet, i počni shvatati tu svoju pravednost. Blagosloven si sa svakim duhovnim blagoslovom, pa nauči da se oslanjaš na te svoje resurse. Prihvaćen si u Voljenome, pa nauči da počivaš u toj vezi.

Seti se šta je Isus rekao o važnosti poznavanja istine. Ne možeš se ponašati pravilno, ako ne veruješ pravilno. U Pričama 23:7 piše, da *"kako on tebe ceni u duši svojoj tako ti jelo njegovo"*. Ako veruješ u ono što đavo kaže za tebe, sigurno nećeš uspeti. Verovatno nećeš ni pokušati. Ako život temeljiš na onome šta drugi kažu za tebe, može ti ili ne mora biti bolje. Zavisi od toga sa kim razgovaraš. No, živiš li po onome šta Bog kaže za tebe ko si, onda možeš visoko uzdignuti glavu. Ti si neko, jer Neko živi u tebi. U Hristu imaš sve što će ti ikad zatrebat. I u Hristu si potpuno siguran. Niko i ništa ti to ne može oduzeti. ◀

Preveo: Ante Miliša.

10 RAZLOGA

Charles T. Crabtree

Deset razloga zašto da još danas uzmeš svoju Bibliju i počneš redovo da je čitaš

Ovo je otvoreno pismo onima kojima je potrebno ponovno povezivanje sa Božjom Rečju.

Dragi prijatelju,

Zapazio sam da više nisi ustrajan u čitanju, prihvatanju i primenjivanju Božje Reči kao što si to bio ranije. Nema tih reči kojima bi mogao dovoljno snažno naglasiti koliko je važno da ponovo uspostaviš praksu čitanja i proučavanja Biblije kao nešto što će imati izuzetno važan prioritet u tvom dnevnom rasporedu. Molim te, u molitvi razmotri ove razloge zašto je apsolutno neophodno da postaneš osoba Reči.

Prvi razlog: Neprijatelj tvoje duše ne želi da postaneš osoba Reči. Još od naših prvih roditelja u Edemu, Sotona je hteo da uništi decu Božju osporavajući Božju Reč. Imao je toliko hrabrosti da iskuša i samog Isusa pogrešno primenjujući Pisma. Ako je Isus našao za obavezno da upotrebi Pisma kako bi se odbranio na ovom svetu, tvoje znanje i primena Božje Reči treba da su više od izbora; to je pitanje duhovnog opstanka.

Drugi razlog: Biblija je neprocenjivo blago. Hiljadama godina, Bog je čuvao svoju dragocenu knjigu od izumiranja. Vernici su ginuli kako bi je zaštitili. Zli režimi i lažne religije su učinili sve što je u njihovoj moći kako bi sprečili da ti danas imaš primerak Božje Reči. Milioni tvojih braće i sestara u Hristu bi dali i svoj zadnji novčić samo da dođu do Biblije, a da ne govorimo o tri-četiri primerka kao što je to slučaj kod velikog broja današnjih zapadnih hrišćana.

Treći razlog: Biblija je tvoj izvor apsolutne istine. U vremenu duhovne konfuzije, moralnog relativizma i intelektualnog licemerstva, ti u svojoj ruci držiš direktnu komunikaciju od Boga, koja ti pruža duhovnu jasnoću, moralnu sigurnost i intelektualnu objavu. Biblija je daleko više od malih crnih slova na stranicama papira. To je važeći "ugovor" između Boga i čoveka. Svaka njena Reč je istinita i nepromenljiva.

Četvrti razlog: Biblija je tvoj životni priručnik. Njen autor je Stvoritelj. Bog zna razlog tvog postojanja i koji je najbolji način da živiš svoj život. Bez obzira koliko para i vremena potrošio na knjige o "samopomoći", daleko ti je bolje da se vratiš knjizi "Božje pomoći", jer Bog je izvorni ekspert. On te voli i želi da uspeš. Konačno, stalo mu je do toga kakva će biti tvoja večna sudbina.

Peti razlog: Kao dete Božje, nemoj propustiti ni jedan od blagoslova koje tvoj Nebeski Otac želi

da ti da kao svom detetu. Božja obećanja u Njegovoj Reči nisu rezervirana samo za "super svece!". Ona su za svakog vernika. Većina hrišćana uopšte nema pojma koliko su "bogati" u Hristu. Po nekim proračunima, pripada ti nekih 7.000 obećanja. Drugi su pronašli još više. Potraži ih i zahtevaj ih za sebe. Obećanja Stvaraoca Biblije nikad neće umreti. On ima sve resurse da ispuni svako jemstvo, a ne takmiči se za bilo koju političku funkciju.

Šesti razlog: Božja Reč je moćna. Moćna je iz mnogo razloga. Biblija je Reč večnoga, sveznajućeg i svemogućega Boga. Svaka ljudska Reč je uslovna i privremena, ali Bog ima konačnu Reč. Biblija je naše moćno i ofanzivno duhovno oružje (Efescima 6:17, Jevrejima 4:12). To je Reč isceljenja i izbavljenja (Psalam 107: 20). Ljudi koji proklinju Boga ili odbijaju priznati da je On stvorio svet, bili bi šokirani saznanjem da On održava svet svojom moćnom Rečju (Jevrejima 1:3).

Sedmi razlog: Pismo bi trebalo da je tvoja "hrana za razmišljanje". Procesi razmišljanja ovoga sveta su postali tako zli i izopačeni, da ti jednostavno moraš prevazići ideje i filozofije zamračenih umova tako što ćeš svakoga dana posaditi nekvarljivo seme Božje Reči u svoje srce (Rimljanima 8:5-8). Svako zna da je pozitivno razmišljanje bolje od negativnog razmišljanja. Zamisli kako bi tvoj dan zasvetlio kada bi svakom izazovu suočio božansko obećanje, a svakoj situaciji u kojoj se nađeš božansku istinu.

Osmi razlog: Oni koji zanemare napisanu Božju Reč vrlo skoro će imati ozbiljnih pitanja o živoj Reči: Isusu Hristu. Duh Antihrista je naravno evidentan i nadmoćan u našoj kulturi, no istina o Isusovoj prošlosti, sadašnjosti i budućnosti je jasno objavljena u Svetom pismu. Upamti, mi smo spašeni po veri u Isusa i "*vera biva od propovedanja, a propovedanje rečju Božijom.*" (Rimljanima 10:17).

Kada je Petar izašao iz ribarske brodice u oluji i hodao po vodi, nije počeo da tone sve dok nije skrenuo svoj pogled sa Isusa (Matej 14:22-31). Vernici upadaju u ozbiljne nevolje kada redovno ne čitaju Božju Reč koja objavljuje Isusa. Kao i Petar, oni koji nemaju stalan i jasan pogled na Hrista biće odvučeni nevremenima života.

Deveti razlog: Svaka osoba ima želju da zna šta budućnost donosi. Prosto je neverovatno šta su ljudi spremni uraditi kako bi videli dalje

od sadašnjosti. Ovaj urođeni interes hrani razne proročice, astrologe, čitače dlanova, vidovnjake i druge šarlatane. Njihov nedostatak tačnosti je naprosto jadan, no svejedno, milioni ljudi i dalje traže njihove savete. A ti imaš u svom vlasništvu najbolju Knjigu proročanstva ikad napisanu - Bibliju. *"I imamo najpouzdaniju proročku reč,"* (2. Petrova 1:19).

Kada ljudi govore o budućnosti sa strahom i u panici, to znači da su svoju budućnost uzeli iz Božjih ruku u svoje ruke. Zanimarili su Isusove reči: *"Da se ne plaši srce vaše, verujte Boga, i mene verujte. Mnogi su stanovi u kući Oca mog. A da nije tako, kazao bih vam; idem da vam pripravam mesto."* (Jovan 14:1-2).

Deseti razlog: Bi li ti voleo da ti Bog govori? Bi li voleo da sedneš i da slušaš Isusovo podučavanje; podučavanje najvećeg Učitelja koji je ikad živio? Možeš to svaki dan ako otvoriš stranice Božje Reči. To je stvarno pismo za tebe. Kako ga budeš čitao, Duh Božji će ubrzati i objaviti ti istinu koja daje život.

* * *

Čitanje Božje Reči nikada ne bi trebalo posmatrati kao neki naporan zadatak ili kao obavezu. Svakodnevno otvaranje Knjige kroz koju dobivamo uvid u Božju prirodu, u svrhu ljudskog života i istinu o vremenu i večnosti trebalo bi smatrati čudesnom privilegijom .

Božja Reč je od životne važnosti za tebe ako želiš živeti pobeđnički život. Moja je molitva da ovo pismo probudi svežu želju za poznavanjem božanske istine. I upamti: *"Ne živi čovek o samom hlebu, no o svakoj reči koja izlazi iz usta Božjih"* (Matej 4:4) ◀

Preveo: Ante Miliša.

PLODOVI NA VRHU DRVETA

Warren Berkley

Plod je moj bolji od zlata i od najboljeg zlata, i dobitak je moj bolji i od najboljeg srebra. (Priče 8:19 RDK)

Zahvaljujući bivšem vlasniku mog imanja, naše dvorište je prepuno drveća pomorandže, drveća, koje daje slatki rod svake godine. Tom drveću se i ne posvećuje neka naročita pažnja, ali uprkos tome ono donosi plodove. Sve što ono dobije je voda iz moje automatske zalivalice bašte, i malo obrezivanja (posao moje žene), a u decembru i januaru se pojavim i ja, da uberem slatke plodove.

Ove godine sam nešto zapazio. Najveće drvo pomorandže koje imamo u bašti, daje redovno velike i sočne plodove. A najbolji od svih plodova se uvek nalaze na vrhu drveta, što je više - to bolji, to slađi, to sočniji.

Kada sam otkrio ovu vezu između visine i kvaliteta, palo mi je na pamet sledeće: Da bi uživao u najboljim plodovima - onima na vrhu - moram uložiti veći napor, da bi do njih došao. Koliko veliki napor i trud mi je potreban, biće vam jasno ako me vidite - ja nisam visok čovek - nizak sam. Meni veoma teško pada, da uzberem te visoke plodove, ali da bi došao do njih ja se trudim i izvodim sve što je u mojoj moći; skačem, pentram se na grane, visim o grane, otrešam grane, radim svega čega se setim, ne bi li se domogao plodova. Cela ova operacija mi uzima mnogo vremena. A što su plodovi viši, to je za mene teže ubrati ih. I tako dok sam se znojio da dođem do svojih pomorandži, razmišljao sam o studiranju Biblije.

Kada čitam Bibliju, neke stvari je tako lako "ubrati" iz nje. Ali Bog ima za nas još bolje stvari u svojoj Reči (duhovno mleko i meso) a da bi do njih došli treba uložiti više napora. Potrebno je studirati Bibliju, upoređivati reference, listati rečnike i konkordance, i naravno moliti i razmišljati kroz sve to. Sav trud na kraju donese veliku nagradu - blagoslov (Pri. 8:19).

I tako, dok sam se pentrao po granama da uberem moje pomorandže (svake godine), upoznao sam moje drvo! Znam raspored grana, gde i kako mogu na njih da stanem. Jednostavno kao da je drvo postalo deo mene. Ustvari, svake godine se sve bolje penjem po njemu. Verujem da oni koji studiraju Bibliju, imaju isto ovakvo iskustvo. Što više čitaju, slušaju, listaju Bibliju to je bolje poznaju - snalaze se u njoj. Jer dok se oni trude da dođu do "zakopanog blaga" (Božjih istina), upoznaju celu okolinu terena.

U svemu tome imati strpljenje je veoma važno!

Ubrati plodove brzo i lako je, takođe, dobro. No, da bi se došlo do **najboljih plodova** potrebno je uložiti naporan rad i strpljenje (Jak. 5:7). Tako je i sa studiranjem Biblije, možeš čitati Bibliju veoma malo i veoma kratko i biti blagosloven, ali to se nikada ne može meriti sa onim predanim čitanjem kada potpuno "zaroniš" sebe u Reč, tražeći da se pojave najslađi plodovi. "Ko čuva smokvu, ješće rod njen." (Pri. 27:18a RDK)

Čitaj i studiraj svoju Bibliju i Bog će ti iz nje dati ono najbolje. ◀

Izvor: Abundant Life. Vol. 38, Nos. 1-2 Jan - Feb, 2003.

DRUGI ŽIVOT PŠENIČNOG ZRNA

Mišel Koa

"Zaista, zaista, kažem vam, ako pšenično zrno ne padne u zemlju i ne umre, ostaje samo; a ako umre, donosi mnogo roda." (Jovan 12,24)

Isus Hrist nam govori da ako pšenično zrno padnuvši u zemlju ne umre, ostaje usamljeno; a ako umre, daje bogatu žetvu.

Pšenično zrno predstavlja Isusa. Šta se dogodilo Isusu? Isto što svakoj osobi koja umire zato što je premnogo rekla ili premnogo učinila. Hrist je bio revolucionar svoga vremena, njegovo prisustvo bilo je pretnja vlastima. Menjao je sve, pa i religiju. Zato su ga držali na oku, pratili. I jedne noći ga je jedan od njegovih prijatelja izdao. Nakon prividnog suđenja osudili su ga na smrt. Mučen je iz čiste mržnje. I onda ubijen.

Da li su ovi ljudi uspeli kada su Hristu oduzeli život? Ne, ni u kom slučaju. Jer čak i onda kada su ga pribili na krst, Isus je bio slobodan u pravom smislu te reči. Tragedija koja ga je zadesila nije ga ni najmanje nadvladala. Ostao je gospodar situacije. Istog trenutka kada su mislili da mu oduzimaju život, Hrist ga je zapravo sačuvao, žrtvujući ga dobrovoljno svom ocu za otkupljenje svoje braće: "Oče, u tvoje ruke predajem svoj duh."

I taj život, Hristov uskrslu život, život koji je pobedio smrt nalazi se i danas u srcu "neba" i

zemlje. Kako je to moguće? Da razmišljamo malo više o životu i smrti, zatim o ljubavi kao jedinom sredstvu oslobođenja od ove smrti.

Niko nije sam sebi dao život

Ne može niko sam sebi darovati život. Život je dar od Boga (nismo reka bez izvora). Živimo zato što su pre nas drugi žrtvovali svoj sopstveni život i predali ga nama. Obogaćeni smo njegovim nasleđem, ali takođe osiromašeni njihovom sebičnošću. Ništa nas ne zaobilazi, kao što ni buduće generacije neće izbeći posledice naših dela, bila ona dobra ili zla.

Odakle, zapravo, smrt?

Mi nismo apsolutni gospodari ovog primljenog života. Nemamo prava da ga zadržimo. Treba da ga primimo, negujemo i zauzvrat da ga dobrovoljno predamo. Ako ga zadržimo, on umire, jer - potrebna mu je cirkulacija da bi ostao živ. Kao reka; ako je zaustavimo pretvara se u baru, koja zaudara i umire. Znači čovek zapravo unosi smrt u ovaj svet. Čovek je ubica života. Hrišćanskom terminologijom ovo se naziva "greh" i donekle "smrtni" greh, greh koji je uzrok naše smrti. Kroz greh se izolujemo od toga života, više ne dajemo život, niti ga primamo mi smo bolesnici koji su zarazili čovečanstvo.

Osloboditeljska ljubav

Jedino nepogrešivo sredstvo da izbegnemo ovu progresivnu smrt jeste ljubiti. Ljubiti ne znači zadržati svoj život za sebe, već dati ga.

Šteta što imamo samo jednu reč za opisivanje ljubavi. Volim Mariju. Volim Tomu. Volim džem od jagoda. To zapravo nije istina. Ja ne volim džem od jagoda. Uzimam ga, jedem ga, razaram ga. Zapravo, ja volim sebe.

Ponekad volimo ljude kao što volimo džem. Uzimamo ih za sopstveno uživanje, na fizičkom nivou ili na duhovnom nivou. Treba neprekidno da ispitujemo kvalitet naše ljubavi. Prava ljubav je sušta suprotnost: zato što vas volim - dajem vam nekoliko sitnih poklona, malo svoga vremena, svoje nežnosti, svoga života. Ljubiti znači uvek davati život drugome i primati ga ako ga vrati.

Ali niko ne može da daje život ako ga se ne odrekne. Na primer: - Neko sedi usamljeno u nekom ćošku. Idem prema njemu - njoj. "Odričem" se deset minuta svoga vremena, svoga života koji bih mogao da zadržim za sebe, dajem ga njemu-njoj zabadava. - Starija deca mole roditelje da sa svojim prijateljima idu na godišnji odmor. Otac i mati "odriču" se radosti da ih drže kod kuće za to vreme. Daju im život, svoj život, da bi deca imala sopstveni život.

U svakom ovom slučaju, nalazimo poklon života, ali putem smrti. Ko dobrovoljno stupa na ovaj put i živi ga sa Isusom Kristom koji je umro i uskrsnuo, stupa u "drugi život" ovde na zemlji i za uvek. Apostol Jovan to na izuzetno zanimljiv način povezuje: "Koji ne ljubi živi u smrti" i "Mi znamo da smo prošli iz smrti u život jer ljubimo braću". Znači, svako ko traži pun život mora da ljubi.

Oslobodi život!

Dragi moji, nalazim da je veoma teško tako ljubiti, ali kada u tome ne uspevam, snosim posledice.

Zašto smo ponekad umorni od života? Zato što ne živimo život punim kapacitetom, uključeni smo samo sa 25 ili 30 posto života. Ostatak je neiskorišten, zatvoren negde duboko u nama. Zašto ponekad osećamo gorčinu smrti? Zato što nas pritiskaju ostaci naših mrtvih života koji isključuju svaku sreću koju bi smo mogli iskusiti. Skloni smo da živimo od malih srećnih uspomena i držimo ih čvrsto u sadašnjosti. A u sebi, kao u začepljenoj flaši držimo razno-razne patnja, teške i bolne komade tragičnog života koji truju i zagorčavaju naše živote. Može biti da nismo prihvatili neke stvari: nas same, ono što jesmo i ono što nismo - prekomerna osetljivost, nedovoljna inteligencija, bolest, starost, itd. I drugo: dom koji smo imali ili dom koji nismo imali; svoga muža, svoju ženu; treće dete koje zapravo nismo želeli; ili jednostavno svoje komšije, svoje kolege i tako dalje. Događaje u životu: obrazovanje koje smo stekli, ispite koje nismo položili, preseljenje u drugo mesto, udaja kćeri, udaljenost unuka, smrt nama dragih, itd.

Molim vas, shvatite me, to ne znači da se predamo - Isus Hrist se nije pasivno predao onome što mu se dogodilo. Naprotiv, moramo se aktivno boriti protiv svega zla i to svim svojim silama, lično i zajedno, ali moramo takođe znati

kada treba da pustimo, da ništa ne zadržimo. Inače će stvari u nama trunuti, poput loše svačene hrane koja će možda prouzrokovati čir; poput pšeničnog zrna koje odbija da umre i na taj način osuđuje klas žita; poput nekog hrista koji odbija da trpi i time blokira izbavljenje.

Istražujmo svaki sebe. Pronađimo sve ono što nismo dali ili nismo bili u stanju da damo, mesecima, možda godinama. Podignimo svoje nadgrobno kamenje, vadimo sahranjene komade naših života, ponudimo ih Isusu Hristu i uđimo s Njim u veliku plimu uskrslog života - nećemo nikada više umreti!

Šta će nam život, ako ga ne možemo dati? Isus nam je rekao da će svako ko se drži svoga života, izgubiti ga, a da ga dobija svaki koji ga se odriče. Prijatelji, to je tajna sreće. ◀

Izvor: *Iskre* 4/1988.

RAZMIŠLJANJE O LJUBAVI

Borba za dušu

O ljubavi govori svako. Pogledajmo ukratko o čemu je reč. Ljudi pokazuju ljubav i očekuju ljubav, i najčešće ne znaju da vole, niti razumeju suštinu ljubavi. Čovekova ljubav je prevrtljiva, ograničena i promenljiva. Ako hrišćani veruju da su sve moralne vrednosti nepromenljive, onda mora i izvor morala i ljubavi biti nepromenljiv. Zato što ljudi nisu nepromenljivi i stalni, oni ne mogu biti izvor ljubavi. Ko, ili šta je izvor stalne i nepromenljive ljubavi? Hrišćanin će odgovoriti da sva ljubav ima početak kod Boga. Biblija govori da je Bog ljubav.

I mi poznamo i verovasko ljubav koju Bog ima k nama. Bog je ljubav, i koji stoji u ljubavi, u Bogu stoji i Bog u njemu stoji. (1. Jovanova 4,16)

Zato što je Bog ljubav u svojoj suštini, u svojoj naravi, upravo zato On može dati ljubav svom stvorenju. Mi imamo poklonjenu ljubav, ali On jeste ljubav. Ako treba da volimo, moramo znati šta je to ljubav, kako i sa čime je određena, kako je definisana. Ako treba da volimo, onda moramo najpre da poznamo izvor ljubavi, a to

je Bog, koji je ljubav. Bez poznavanja Boga niko ne može znati šta je to nepromenljiva i bezuslovna ljubav. Ako odbacimo nepromenljivog biblijskog Boga, onda odbacujemo i narav nepromenljive ljubavi. Kako dakle prepoznati ljubav? Isto kao i Boga.

Postoje dva načina kako upoznati Boga.

Prvi i dostupniji jeste taj što Ga vidimo u stvaranju. Svakom čoveku je kroz Božje stvaranje otkriveno da je Bog ljubav.

Nebesa kazuju slavu Božju, i dela ruku Njegovih glasi svod nebeski. Dan danu dokazuje, i noć noći javlja. Nema jezika, niti ima govora, gde se ne bi čuo glas njihov. Po svoj zemlji ide kazivanje njihovo i reči njihove na kraj vasiljene. Suncu je postavio stan na njima; i ono izlazi kao ženik iz ložnice svoje, kao junak veselo teče putem. Izlazak mu je nakraj neba, i hod mu do kraja njegovog; i niko nije sakriven od toplote njegove. (Psalam 19,2-7).

Drugi način upoznavanja Boga je manje pristupačan, ali opet potpuno razumljiv. To je otkrivenje koje nam daje u svojoj Reči.

Zakon je Gospodnji savršen, krepí dušu; svedočanstvo je Gospodnje verno, daje mudrost neveštome. Naredbe su Gospodnje pravedne, vesele srce. Zapovest je Gospodnja svetla, prosvetljuje oči. (Psalam 19,7-8)

Svaki narod, pleme, ili čak i izolovana grupa ljudi može videti Boga u stvaranju i može videti da je Bog ljubav i da svojom milošću sve održava u životu:

Koji u prošavšim naraštajima beše pustio sve narode da idu svojim putevima. I opet ne ostavi sebe neposvedočenog, čineći dobro, dajući nam s neba dažd i godine rodne, puneći srca naša jelom i veseljem. (Dela 14,16-17).

Celo stvorenje je oslonjeno na Njegovu ruku. Ona nas hrani. Nemojmo misliti da je to rezultat našeg napora. Pa i sposobnost i mogućnost rada imamo od Boga.

Otvaraš ruku svoju, i sitiš svašta živo po želji. (Psalam 146,16)

Kada shvatimo da ima puno stvari u kojima uživamo, poput radosti, humora, ljubavi, muzike, lepote, dobrog jela, predivnog mirisa... već samo to nas mora uveriti o Stvaraocu koji nas voli. Ko ne vidi Boga i njegovu ljubav u stvaranju, njega nije moguće opravdati.

Niti prima ugađanja od ruku čovečijih, kao da bi Onome trebalo šta koji sam daje svima život i dihanje i sve. (Dela 17,25)

Božju ljubav možemo videti i posredstvom ljudi koje je stvorio.

Ljubljeni! Da ljubimo jedan drugog; jer je ljubav od Boga, i svaki koji ima ljubav od Boga je rođen, i poznaje Boga. (1. Jovanova 4,7)

Kada volimo, otkrivamo ljubav koja dolazi od Boga. Ljubav, koju pružamo drugome pokazuje da znamo nešto o Bogu i istovremeno je pružamo zato što nam je On sam dao ljubav prema drugima, da bismo voleli najpre Njega a zatim i naše bližnje.

Najbolje poznanje Božje ljubavi dolazi iz Njegove Reči. U Starom Zavetu Bog je pokazao ljubav i time što je dao Zakon i njime pokazao ljubav svim generacijama. Čitamo:

A činim milost na hiljadama onih koji me ljube i čuvaju zapovesti moje. (2. Moj. 20,6)

Ceo 136 Psalam ima samo jedan refren - **jer je doveka milost Njegova**. Pročitajmo nekoliko stihova:

Slavite Gospoda, jer je dobar; jer je doveka milost Njegova; Slavite Boga nad bogovima; jer je doveka milost Njegova. Slavite Gospodara nad gospodarima; jer je doveka milost Njegova; Onog, koji jedan tvori čudesa velika; jer je doveka milost Njegova; Koji je stvorio nebese premudro; jer je doveka milost Njegova; Utvrdio zemlju na vodi; jer je doveka milost Njegova; Stvorio velika videla; jer je doveka milost Njegova; Sunce, da upravlja danom; jer je doveka milost Njegova; Mesec i zvezde, da upravljaju noću; jer je doveka milost Njegova; (Psalam 136,1-9)

U Novom Zavetu je Božja ljubav manifestovana kroz Gospoda Isusa Hrista, koji je došao na svet i postao čovek, da bi mogao da nas

zastupa u kazni za naš greh. Verovatno najpoznatiji stih iz cele Biblije jeste ovaj:

Jer Bogu tako omile svet da je i Sina svog Jedinorodnog dao, da nijedan koji Ga veruje ne pogine, nego da ima život večni. (Jovan 3,16)

On je zbog nas umro. On je poneo na sebi naše grehe. On je poput vojnika, koji je svojim telom zaštitio svog saborca od neprijateljske vatre. Ovo upoređenje je zato što junak na frontu fizički spašava život svojim saborcima, i to samo privremeno, jer ne može nikoga da spasi i sačuva mu duhovni život.

Od ove ljubavi niko veće nema, da ko dušu svoju položi za prijatelje svoje. (Jovan 15,13)

Bog - Isus Hrist, nije svoj život dao za svoje saborce i prijatelje. On ga je dao za svoje neprijatelje. Mi ga nismo hteli, niti smo ga tražili. On je u svojoj savršenoj volji hteo nas, bez očekivanja bilo čega zauzvrat sa naše strane. To je stalna i bezuslovna ljubav.

Nadoše me koji me ne traže; i javih se onima koji za me ne pitaju. (Rimljanima 10,20)

Na drugom mestu je opet napisano da je za nas umro dok smo još bili grešnici i nismo ga poznavali:

Ali Bog pokazuje svoju ljubav k nama što Hristos još kad bejasm grešnici umre za nas. (Rimljanima 5,8)

To je potpuno otkrivena Božja ljubav. Nepromenljiva i bezuslovna.

Definicija ljubavi nije jednostavna. Pavle nam je, doduše, opisao ljubav, ali nam nije dao njenu definiciju. Kako ju je opisao?

Ljubav dugo trpi, milokrvna je; ljubav ne zavidi; ljubav se ne veliča, ne nadima se, Ne čini šta ne valja, ne traži svoje, ne srdi se, ne misli o zlu, Ne raduje se nepravdi, a raduje se istini, Sve snosi, sve veruje, svemu se nada, sve trpi. (1. Korinćanima 13,4-7)

Samo letimični pogled na ovaj opis nam otkriva da to što mi često nazivamo ljubav, uopšte i nije ljubav. Ljubav nisu emocije. Ljubav nije zaljubljenost. Ljubav je trenirana bezuslovna izdržljivost, koja često ide suprotno našoj volji. Ljubav je čežnja da se bezuslovno čini dobro

drugome. "Ljubav" koja uzima a sama ništa ne daje, nije ljubav. "Ljubav" koja uslovljava uzvratanje ljubavi, nije ljubav. Samo ona ljubav, koja daje i ništa ne očekuje zauzvrat, je istinska ljubav. Gospod Isus nas je iz ljubavi spasio, dao je svoj život za nas bez da bi očekivao da ćemo mu nešto uzvratiti. Ljubite Boga i upoznajte Ga. Ako ostanete u Njemu, saznaćete da vam je On pripremio život pun ljubavi.

I ova je ljubav da živimo po zapovestima Njegovim. Ova je zapovest, kao što čuste ispočetka, da u njoj živite. (2.Jovanova 1,6) ◀

Izvor: Zapas o dušu 57, maj 1998. Prevod: Milijašević Branko. Korišćen prevod Biblije: Daničić-Karadžić.

misaone refleksije

KAKO TO VIDIM JA *Moris Dirks*

Volim da čitam misionarske izveštaje. Kada vidim šta je sve Bog uradio i šta sve radi po svetu, to je nešto što jako podstiče moju veru.

Postoji jedna žalosna epizoda iz anala crkvene istorije o velikoj grešci crkve, koja nije dostojno reagovala u momentu kada su vrata bila širom otvorena za evanđelje...

Bila je godina 1266. Događaj se odigrao u Mongolskom carstvu koje se tada prostiralo od Istočne Kine pa sve do Evrope. Tadašnji vladar Mongolskog carstva je bio Kublaj Kan, unuk Džingis Kana. Mlad vladar je koristio blaže načine vladanja i hteo je da njegovo carstvo bude zasnovano na duhovnim vrednostima. Kan se čak interesovao za učenje jedne male grupe mongolskih hrišćana. Oduševljen njihovom životom, on je poslao u Evropu dva izaslanika sa sledećom molbom: "Pošaljite nam sto učitelja hrišćanske vere." U Evropi su Kanovi izaslanici našli samo dvojicu zainteresovanih hrišćana, koji su bili spremni da idu na daleki put u Kinu. Njihova misija, međutim, nikada nije dovedena do kraja, zato što su se vratili nazad uplašeni i obeshrabreni

ugledavši ogromne Himalaje, koje je trebalo da prođu. Kanova želja više nikada nije bila ispunjena. Istorija dalje govori da je Kan dopustio budističkim monasima da oni šire svoju veru među narodom. Ova odluka je postavila temelj kulture i religioznog života nove Kine.

Danas nam ostaje samo špekulativno pitanje: "Šta bi bilo da je..." Da li bi Kina bila hrišćanska zemlja da su tada Kanovi izaslanici pronašli sto misionara spremnih za misiju - propovedati evanđelje Isusa Hrista?

Ne možemo točak istorije vratiti unazad i popraviti je, ali možemo sprečiti da se ovakva greška više ne ponovi.

Da li si već nekada rekao Bogu da si spreman na sve što on želi od tebe da uradiš na misijskom polju? Naš najvažniji životni cilj jeste ispunjenje Njegove volje u svom životu. Možda nećeš biti negde daleko u nekoj prekomorskoj misiji, ali je ipak jako važno da uvek budeš spreman za pokret. Uredi svoje vreme tako da bi bio u stanju Bogu da kažeš: "Potpuno sam tvoj. Ići ću gde god želiš, i uradiću šta god želiš."

HRISTOVA LJUBAV **Stančević Sreten**

Ne sme proći dana
da ne mislimo na te,
jer bez ljubavi tvoje
duše samo pate.

Za srce naše
samo Isus ima leka,
veruj u njega
a on će da te čeka.

Samo Bog je onaj
koji nas svojom milošću,
kroz veru opravdava za večni život.

Samo Hristov krst
otvara nebeska vrata,
i zatvara vrata pakla.

(Psalam 100)

PROBUĐENJE PAGANIZMA!

Izvor: J. Marić, Novosti

Ko i zašto u Evropi oživljava drevno mnogoboštvo?

U Grčkoj, "Pokret za povratak Helena" nastoji što je moguće vernije da rekonstruiše drevne religijske običaje svojih predaka. Osnivač Pokreta i predvodnik ceremonija je 61-godišnji Trifon Olimpios (ovim prezimenom je zamenio svoje pravo prezime Kostopulos). Izbegao je u Švedsku u vreme Vojne hunte i na univerzitetu u Štokholmu dugo je predavao filozofiju, pre nego što je odbacio tradicionalna hrišćanska uverenja i započeo kampanju za oživljavanje paganskog kulta koji je dominirao životom Grčke pre više od dva milenijuma. Iako se po povratku u Grčku posvetio pomenutom opštem cilju, i čak praktičnom ličnom obožavanju panteona starih grčkih bogova, što uključuje i svakodnevne molitve i ponude cveća i voća koje se stavljaju na kućni, paganski oltar - Olimpios ipak uverava, da je njegova heleniska vera pre svojevrсна "ideologija" nego "religija", čak tvrdi da uopšte i nije "religiozan". On, naime, želi da aktivnošću svog udruženja, a preko drevne religije svojih predaka, istinski vaskrsne značaj sveopšte starogrčke tradicije, kulture i vrednosti, koji su po njemu veoma dugo, neopravdano i štetno po identitet grčkog naroda, bili na margini. A smatra da od toga može da ima koristi i svet. U Grčkoj ima još nekoliko sličnih udruženja, koja su međutim takođe uzalud pokušavala da od vlasti dobiju dozvolu za slobodno ispovedanje starogrčke paganske religije, odnosno da budu registrovana kao verske zajednice te religije.

Ne mora se obavezno biti Grk da bi bio helenista-vernik. Nema specifičnih preobraćeničkih rituala, inicijacija ili zakletvi na vernost. Izvan Grčke postoje i druge slične verske zajednice, na primer u SAD jedna masovnija, tzv. Helenion, pa još neke nezavisne grupe - u severnoj Kaliforniji, Bostonu... Postoji jedna i u Australiji...

Oni veruju da su bogovi individualna bića sa različitim ličnostima i voljom. Takođe, da je moguće ostvariti vezu sa bogovima i prizvati njihovu dobru volju i pomoć kroz obožavanje odnosno bogoslužjenje, žrtve-ponude, molitvu. Odnosno, može se imati intenzivno lično iskustvo u kojem ćemo osetiti dodir sa našim bogovima. Helenisti poštuju, primarno, 12 olimpskih bogova - Zevs, Hera, Atena, Hefest,

Apolon, Artemida, Demetra, Dionis, Hermes, Ares, Posejdon i Afrodita, zajedno sa Hadom i Hestijom. Slave ih, odnosno njihove dane, po pouzdanim kalendarima starih Grka, i što je moguće vernije načinu na koji su to oni činili.

Tolerantni su prema drugim religijama, i monoteističkim i politeističkim, takođe prema drugim rekonstruisanim paganskim verama. Čak dosta helenista-neopagana poštuje Hrista, kao velikog duhovnog učitelja, etičara i religijskog reformatora", zaključuje Kembel, ali naglašavajući da nikako nije u redu što Heleniste neretko proglašavaju satanistima. Uostalom, kažu oni: "Grci nisu znali za Pakao, bog Had nije isto što i Satana, kako neki hoće da ga predstave. Ni Pan nije đavo - kako ga neki vide zbog jarećih nogu i rogova..."

Međutim, valja istaći da Grčka nikako nije izuzetak. U čitavoj Evropi (kao i u svetu) u poslednje vreme sve više snaže neopaganistički pokreti, odnosno oživljavaju drevne mnogobožačke religije gotovo svih evropskih naroda. Zato se, jednim imenom, mogu nazvati (a i nazivaju ih zvanično) - Rekonstruicističkim paganskim verama. Ovaj put ćemo ih samo ukratko predstaviti.

Najrasprostranjeniji i najmasovniji takav pokret, i sa najviše grana, sigurno je tzv. Njicca, moderna misterijska religija zasnovana, kao što njeni osnivači tvrde, na tzv. Njitch-kultu (paneevropskom prehrišćanskom kultu obožavanja Velike Boginje, odnosno Majke Zemlje, koji međutim ne treba mešati da opskurnim veštičarenjem). Najrašireniji je u V. Britaniji i Zapadnoj Evropi.

Pokreti Asatru i Forn Sed oživljavaju paganske religije nordijskih naroda, ponovo slave stara božanstva poput gromovnika Tora ili Odina. Na Islandu je Asatru čak 1970. godine priznata kao legalna religija, dok je u Norveškoj Forn Sed priznat od vlasti kao verska zajednica.

Tu su zatim Keltski rekonstruistički paganizam i Neodruidizam, pa litvanska (neo)paganska Romuva i letonska Dievturība. U Italiji snaži pokret Religio Romana, koji nastoji da što vernije rekonstruiše starorimska paganska verovanja i prakse. U Rusiji pak polako zaživljava tzv. Rodnoverie, neopaganski pokret zasnovan na slavljenju slovenskih božanstava (Perun, Svarog, Svetovid itd), drevnim obredima, predanjima, folkloru. A kod nas od pre izvesnog vremena postoji udruženje

Slovenski krug, koje bi se, takođe, mogao smatrati neopaganističkim...

SionT InBox

Pre svega mi je drago da ustrajavate, i pored svih problema koje imate a pretpostavljam, da ih ima mnogo. Ono sto vam od srca zelim je sledece: Da iz svake krize kroz koju prolazite da izvucete pouku i da budete jos bolji, stabilniji, kreativniji...

-- Goran Mušicki

Pozdrav, kao hobi crtac rado crtam stripove i takozvane "cartoons" mozda bi to bilo nesto za nasu saradnju? Sajt je fenomenalan, uvek se odmorim kad "svratim" kod Vas!

Ostanite verni, dobri i lepi do sledeceg pisanja!
:o)

-- Zoran

vi ste jedna obicna od mnogobrojnih protestantskih sekti, kojih ima kao peska na moru ovde u Nemackoj i uopste na Zapadu! "Bog je isti juce, danas i sutra"(Jevr. 13.8) stoga molim vas, neizmisljajte nesto novo i nevodite slepi selepce!(Mat. 15.14) Bog vam um otvorio! (Luka 24.45)

-- gresni ermil

Smešna strana...

FARISEJI I ZILOTI

Jan Vareca

Učiteljica nedeljne škole objašnjava deci šta znači i ko su bili fariseji a ko ziloti...

"Vidite, fariseji su bili oni što su stalno govorili, šta smeš a šta ne smeš da radiš. Dok, ziloti su bili veoma revnosti za Boga."

Nju prekine jedna devojčica sa zaključkom: "Pa, onda to znači, da su u našoj crkvi sve sami fariseji..."

Dobra vest: Vaš najveći kritičar je otišao iz crkve.

Loša vest: On je sada postavljen za glavnog starešinu vaše denominacije.

Dobra vest: Ženski crkveni fudbal tim, je konačno pobedio.

Loša vest: One su pobedile muški tim vaše crkve.

Dobra vest: Vaša crkva je konačno odlučila da vas pošalje na zasluženi odmor u Svetu zemlju.

Loša vest: Dok srećni putujete avionom tamo, gledate kako CNN obaveštava da je na bliskom istoku došlo do novog rata...

DOBRA I LOŠA VEST ZA PASTORA

Dobra vest: Zadnjih nedelja posećenost bogoslužjenja je drastično porasla.

Loša vest: U to vreme vi ste baš bili na godišnjem odmoru.

JEDAN CENT

Grock (zmc-atelier@gmx.net)



SIONSKA TRUBA je nezavisna (interdenominaciona) hrišćanska publikacija, neprofitabilnog karaktera, koja se bavi pisanjima o verskom životu. Njeni prvi čitaoci i pisci su vernici, ljudi koji su svoje živote predali Isusu Hristu, da bi On postao njihov lični Gospod i Spasitelj. Ideja SIONSKJE TRUBE je da vernicima stvori prostor, gde će se čuti njihov glas. I naravno, da posluži kao most za upoznavanje vernika u Isusa Hrista. Opširnije o SIONSKOJ TRUBI možete pročitati na stranicama: O nama i Šta verujemo? koje se nalaze na našoj Web prezentaciji, ili pišite na siont@ptt.yu i slobodno nas pitajte.

Stare brojeve SIONSKJE TRUBE takođe možete downloadovati sa našeg sajta.

<http://www.siont.net/>